

TOPADA D'UNES HORES D'ALGÈRIA I ESPANYA

Algèria va haver de desautoritzar ahir una ordre de l'administració de la província de Bouira, emesa hores abans, que suspenia la relació turística amb Espanya. El govern provincial va parlar d'un "malentès"

UN RELATOR DE L'ONU, CRÍTIC AMB PEGASUS

El relator especial de l'ONU sobre els drets a la llibertat de reunió pacífica, Clément Voule, va dir en resposta a Òmnium que el Catalangate és un cas "rellevant" i que s'ha de pressionar perquè s'aturi l'ús de Pegasus.

QUIM BERTOMEU / CESC MAIDEU
BARCELONA

El 13 de novembre del 2021, el Consell General d'Aran va organitzar una trobada amb presència del Comitè Olímpic Espanyol per donar impuls als Jocs d'Hivern del 2030. Hi van acudir bona part dels càrrecs locals del Pirineu, a qui tot just arribar se'ls va oferir firmar un manifest a favor dels Jocs. Sorpresos, van descobrir que en el document apareixia amb el títol Barcelona-Pirineus-Saragossa. L'avors encara no sabien que en l'equació també hi entrava l'Aragó i es pensaven que la candidatura només seria catalana. Aquesta anècdota evidencia que no ha sigut mai fàcil integrar els dos territoris en el projecte, que finalment ha descarrilat. Un naufragi que es pot resumir en deu moments.

1. La taula de diàleg

En el document de propostes del govern espanyol per a Catalunya –l'agenda del retrobament– que Sánchez va entregar a Aragonès el 15 de setembre del 2021 s'hi incloïa com a ja "oficialitzada" la candidatura de Catalunya als Jocs d'Hivern del 2030. Però mentre la Generalitat es pensava que pilotaria el projecte, Sánchez l'endemà de la taula va viatjar a l'Aragó i va prometre a Lambán una candidatura "en peu d'igualtat".

2. Reunió amb l'Aragó

Així, les percepcions des del principi ja estaven distorsionades i no van anar mai a millor. A inicis del 2022, Laura Vilagrà va dir que l'Aragó havia de tenir un paper de "col·laborador". Hores després, Alejandro Blanco es va reunir amb Lambán i tots dos van sentenciar que "cap territori predomina sobre un altre". L'endemà, Blanco es va reunir amb Vilagrà i el to es va abaixar.

3. Plantada a Aragonès

Però al cap de dos dies Lambán el va tornar a apujar plantant el seu homòleg català, Pere Aragonès, en una reunió fixada a Balaguer per abordar la cita olímpica. Lambán ho va argumentar dient que hi havia "importants diferències" en l'enfocament del projecte. En les trucades

Cronologia d'un desacord olímpic

Plantades, cadires buides, retrets i fins i tot Sixena

Alejandro Blanco [al fons a l'esquerra] i Laura Vilagrà [primer pla] ahir. PAU DE LA CALLE

entre l'equip de Lambán i el d'Aragonès, però, hi van sortir més temes espinosos, com les obres de Sixena o el Procés.

4. L'Aragó s'aparta

Van passar dos mesos i semblava que tot s'havia reconduït, fins al punt que el COE i el Govern català van anunciar un acord tècnic. Tot i que els tècnics de l'Aragó van avalar l'acord, Lambán es va acabar fent enrere poques hores després. L'avors, fonts presents en les trobades explicaven que la proposta validada era la que havia defensat l'Aragó. El COE i la Generalitat confiaven que el dilluns següent, a l'hora de firmar, l'Aragó hi seria.

5. La cadira buida

Però va arribar el dilluns i Lambán es va negar a firmar l'acord tècnic.

Pacte Lambán no va firmar l'acord tècnic tot i que els seus el van avalar

Trobada Lambán va plantar Aragonès en una reunió a Balaguer

El divendres següent hi havia una cita a la seu del COE, a Madrid, per fer-se una foto abans d'entregar la proposta definitiva al COI. Lambán va deixar la cadira buida i va decidir tensar la corda. La discrepància ja no es reconduiria més, i hi va haver diverses propostes de l'Aragó que tant el COE com el Govern van veure irrealistes. Per exemple, es va arribar a plantejar que se separessin les seus per sexes.

6. Oposició a Catalunya

No ha sigut el detonant per fer descarrillar la candidatura, però l'esdeveniment esportiu no ha generat mai unanimitat a Catalunya. El 15 de maig es va celebrar una manifestació en contra a Puigcerdà, amb 5.000 persones segons els organitzadors i 2.500 segons els Mos-

sos. També hi ha hagut un manifest en contra amb firmes com les de l'expressident Torra, l'eurodiputada Clara Ponsatí (Junts) i el diputat Ruben Wagensberg (ERC).

7. Visita del COI a Madrid

L'1 de juny una delegació del Comitè Olímpic Internacional (COI) va visitar Madrid i el COE no va poder oferir-li cap proposta. Les relacions entre l'executiu de Lambán i el COE s'anaven fent cada cop més agres, fins al punt que Blanco va arribar a amenaçar amb fer públiques les gravacions de les reunions negociadores, que demostrarien que l'Aragó va rebutjar un acord que al principi acceptava. El contingut de les gravacions va acabar sent publicat per *El Mundo*, i confirmava la visió del COE.

8. S'ajorna la consulta

Les negociacions entre Catalunya, l'Aragó i el COE entren en un atzucac fins al punt que la Generalitat es va veure obligada a posposar la consulta que tenia previst fer el 24 de juliol perquè els habitants dels Pirineus diguessin si acceptaven celebrar els Jocs. L'argument del Govern per ajornar la votació és que no podia donar "tota la informació" als ciutadans perquè no havia tancat encara un acord sobre el projecte.

9. Candidatura en solitari

Tot i que la Generalitat al principi no volia alimentar la possibilitat d'una candidatura pròpia per no fer enfadar el govern aragonès, finalment va llançar aquesta idea dijous passat a la desesperada per intentar convèncer el COE que salvés el projecte, encara que fos només amb Catalunya de protagonista. El Comitè Olímpic Espanyol no s'hi va veure capaç, conscient del rebombori polític que generaria.

10. Decisió final

Blanco viatja a Catalunya per comunicar formalment al Govern que la candidatura del Jocs del 2030 queda descartada. Avui a les 19 hores compareixerà per comunicar formalment la decisió que ha pres. El dubte és si repartirà culpes o si assenyalarà Javier Lambán sense embuts. ■